

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a členiek senátu JUDr. Eleny Kováčovej a JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD., v právnej veci žalobcu: **Občianske združenie príslušníkov príbuzenstva s priezviskom P.**, zastúpený advokátkou JUDr. L. K., proti žalovanému: **Obvodný pozemkový úrad v Senci**, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č.j. OPÚ/ 2007/752-39/Mo zo dňa 2. novembra 2007, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 3 S 46/2009-40 zo dňa 11. augusta 2009, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 3 S 46/2009-40 zo dňa 11. augusta 2009 **z m e ň u j e** tak, že rozhodnutie žalovaného č. OPÚ/2007/752-39/Mo zo dňa 2. novembra 2007 **z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d' alš i e k o n a n i e.**

Účastníkom náhradu trov konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd zamietol ako nedôvodnú žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č.j. OPÚ/2007/752-39/Mo zo dňa 2. novembra 2007, ktorým žalovaný rozhodol o spôsobe náhrady a určenia obvodu pozemkových úprav na vysporiadanie vlastníctva pozemkov záhradkárskej osady ZO SZZ X v katastrálnom území S. podľa

§ 10 ods. 3 zákona č. 64/1997 Zb. o užívaní pozemkov v zriadených záhradkových osadách a vyporiadani vlastníctva k nim (ďalej len „zákon“). Krajský súd ako súd vecne a miestne príslušný na konanie vo veci (§ 246 ods.1 Občianskeho súdneho poriadku) preskúmal napadnuté rozhodnutie v rozsahu dôvodov uvedených v žalobe (§ 249 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku) ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že žaloba je bezdôvodná a je potrebné ju zamietnuť. Správny orgán dostatočne zistil skutkový stav veci a tento aj po právnej stránke správne posúdil.

Žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

V odôvodnení rozsudku poukázal na znenie ustanovenia § 244 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, § 7 ods. 1, § 10 ods. 1, 3, § 11 ods. 1, 2 a 3 zákona.

Podľa názoru krajského súdu, uvedeného v odôvodnení napadnutého rozsudku, neboli zistené žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zmenu alebo zrušenie napadnutého rozhodnutia. Hlavným účelom zákona je umožniť prevod vlastníctva k pozemkom na nájomcov záhradkových osád, v ktorých nadpolovičná väčšina nájomcov o to požiada a kde vlastníci odmietli k týmto pozemkom uzavrieť kúpnu zmluvu s návrhom ceny najmenej vo výške náhrady uvedenej v § 11. V týchto prípadoch sa začne konanie, v priebehu ktorého sa pripravia úvodné podklady k pôde. Úvodné podklady možno napadnúť do 30 dní od ich zverejnenia. Hneď ako konanie začne, príslušný okresný úrad vyzve Slovenský pozemkový fond, aby určil náhradné pozemky vo vlastníctve štátu, ktoré môžu byť ponúknuté ako náhrada vlastníkom pozemkov nachádzajúcich sa v záhradkových osadách. Žalovaný ponúkol náhradný pozemok v dvoch lokalitách, ale žalobca nesúhlasil ani s jednou náhradou. Súd sa stotožnil s právnym názorom správneho orgánu, že zákonom stanovené podmienky na začatie konania boli splnené a užívatelia pozemkov v predmetnej záhradkárskej osade správne v zmysle § 7 ods. 1 zákona žiadali a dali návrh na vysporiadanie pozemkov. Žalovaný potom čo neuspel s prvou alternatívou, a to poskytnutie náhradného pozemku rozhodol, že vlastníkom v zmysle § 10 ods. 3 písm. a/ zákona patrí náhrada v peniazoch preto, lebo po preskúmaní žiadosti podľa § 10 ods. 1 a 2 zákona zistil, že vlastník sa v lehote 60 dní jednoznačne nevyjadril k spôsobu náhrady. Súd túto informáciu preveril v administratívnom spise a zistil, že pri prejednaní námietok podľa § 7 ods. 4 a § 8 ods. 3 zákona proti úvodným podkladom mal žalobca zabezpečiť na vlastné náklady znalecký posudok u súdneho znalca z odboru geodézie a kartografie, ktorý mal posúdiť správnosť vyhotovenia geometrického plánu č. 184/2001. Žalobca tak nespravil. Žalobca sa jednoznačne nevyjadril ani k náhrade v peniazoch za uvedené pozemky a nevyjadril sa k nim ani v žalobe.

Rozhodovanie o spôsobe náhrady trov konania krajský súd odôvodnil v zmysle § 250k ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Neúspešnému žalobcovi právo na ich náhradu nepriznal.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal žalobca prostredníctvom právnej zástupkyne odvolanie a žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil tak, že žalobe vyhovie. Uviedol, že rozsudok krajského súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Poukázal na skutočnosť, že žalobcovi nebol ponúkaný pozemok v dvoch lokalitách, ale iba v jednej (k.ú. K.), keďže ďalšiu ponúkanú lokalitu (k.ú. D.) samotný správny orgán kvalifikoval ako nezodpovedajúcu adekvátnej náhrade, čo konštatuje sám v napadnutom rozhodnutí. Žalobca v konaní namietal, že ponúkaný pozemok v k.ú. K. nespĺňa kritérium primeranosti náhradného pozemku požadované zákonom č. 330/1991 Zb. o pozemkových úpravách, usporiadaní pozemkového vlastníctva, obvodných pozemkových úradoch, pozemkovom fonde a o pozemkových spoločenstvách v platnom znení. Konajúci správny orgán však považoval takéto riešenie svojej povinnosti poskytnúť náhradný pozemok za dostačujúce a s takýmto vyhodnotením jeho povinnosti sa stotožnil aj krajský súd. Žalobca pritom nesúhlasí s vyhodnotením problému poskytnutia adekvátnej náhrady krajským súdom. Žalobca nepovažoval rokovania o poskytnutí náhrady so správnym orgánom za skončené a trvá na tom, že rozhodnutie žalovaného o poskytnutí finančnej náhrady za odnímané pozemky bolo predčasné. Konanie správneho orgánu voči žalobcovi považuje za diktát. Podľa jeho názoru len v prípade, že by existovalo stanovisko nezainteresovaného subjektu, ktorý by v procese riešenia náhradných pozemkov vyhodnotil vlastnosti žalobcovi ponúkaného pozemku v k.ú. K., či zodpovedajú kritériám adekvátnosti predpokladaných v zákone alebo nezodpovedajú, bolo by možné konštatovať, či konajúci správny orgán splnil riadne svoju zákonnú povinnosť alebo nesplnil.

Uviedol, že k samotnej finančnej náhrade za odnímané pozemky sa žalobca v celom doterajšom konaní o pozemkových úpravách nevyjadril, nakoľko od jeho začiatku požaduje – pre prípad odňatia jeho pozemkov v prospech členov záhradkárskej osady – riešenie výlučne vo forme poskytnutia adekvátneho náhradného pozemku.

Podotkol, že spornou zostala otázka primeranosti ponúkaného náhradného pozemku.

Podľa jeho názoru krajský súd sa nevysporiadal s otázkou, či je aj pri neúspešnom rokovaní s vlastníkom o poskytnutí konkrétneho náhradného pozemku správny orgán oprávnený rozhodnúť o náhrade v peniazoch. Takéto jeho právo v texte ustanovenia § 11 ods. 3 zákona nie je. Citované ustanovenie zákona uvádza, že po preskúmaní žiadosti podľa odsekov 1 a 2 obvodný pozemkový úrad a/ rozhodne, že vlastníkom, ktorí sa v lehote 60 dní nevyjadrili k spôsobu náhrady (ods. 1), náhrada sa poskytne v peniazoch. V danom prípade si však správny orgán takéto právo z citovaného ustanovenia zákona odvodil, pričom zo znenia zákona nie je jasné ani to, ktorým momentom možno považovať rokovanie o poskytnutí náhradného pozemku za skončené.

Taktiež poukázal na to, že problémy spojené s uplatňovaním zákona a najmä jeho časti, ktorá rieši adekvátnosť náhrady za vlastníkom odnímané pozemky boli už predmetom konania Európskeho súdu pre ľudské práva v Štrasburgu (prípád Urbárska obec Trenčianske Biskupice proti Slovenskej republike).

Podotkol, že zmena vo vlastníctve žalobcu nastáva z vôle štátu, preto je oprávnené očakávať, že jeho orgány budú v konaní striktne dodržiavať zákonom stanovený postup. Súdby by preto nemali poskytovať ochranu štátnemu orgánu, ktorý si prisvojí pri aplikácii zákona viac práv (v danom prípade právo jednostranne rozhodnúť o adekvátnosti poskytovanej náhrady) na úkor druhej strany správneho vzťahu. V správnom konaní je práve potrebné vyhodnotiť vlastnosti ponúkaného náhradného pozemku, resp. jeho primeranosť a až v závislosti na takom zistení eventuálne rozhodovať o prípadnej finančnej náhrade za odňatie pozemku pôvodnému vlastníkovi a jej výške.

Žalovaný správny orgán navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť, odvolací návrh nepodal.

Uviedol, že boli splnené zákonom stanovené podmienky na začatie konania a užívateľa požiadali len o to, čo im zákon umožňuje. Obvodný pozemkový úrad v Senci viedol neúspešné rokovania o náhradnom pozemku so Slovenským pozemkovým fondom, ktorý opakovane ponúkol náhradný pozemok v k.ú. K. a Občianskym združením príslušníkov príbuzenstva s priezviskom P..

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu dôvodov odvolania podľa § 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP bez nariadenia pojednávania podľa § 250ja ods. 2 a § 214 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP s tým, že deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní

vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 19. mája 2010 (§ 156 ods. 1 a 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP).

Predmetom odvolacieho konania v danej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým krajský súd zamietol žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného správneho orgánu, ktorým správny orgán rozhodol o spôsobe náhrady na vysporiadanie vlastníctva pozemkov v zriadenej záhradkovej osade ZO SZZ X podľa § 10 ods. 3 zákona, a preto odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu a konanie mu predchádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa súd prvého stupňa vysporiadal so všetkými námietkami uvedenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu.

Odvolací súd dáva do pozornosti, že predmetom preskúmavacieho konania v danej veci je rozhodnutie a postup správneho orgánu, ktorým rozhodnutím žalovaný právoplatne rozhodol o spôsobe náhrady na vysporiadanie vlastníctva pozemkov v zriadenej záhradkovej osade ZO SZZ X v k.ú. S. podľa § 10 ods. 3 zákona.

Medzi účastníkmi preskúmavacieho konania ostala predovšetkým sporná otázka náhrady pri vysporiadaní vlastníctva pozemkov v zriadenej záhradkovej osade podľa § 10 zákona.

Podľa § 1 ods.1, 2 zákona tento zákon upravuje

- a/ užívanie pozemkov v zriadených záhradkových osadách na základe nájomného vzťahu zriadeného týmto zákonom
- b/ postup obvodných pozemkových úradov, vlastníkov pozemkov v zriadených záhradkových osadách (ďalej len „vlastníci“), nájomcov a užívateľov pozemkov v zriadených záhradkových osadách a Slovenského pozemkového fondu v konaní o pozemkových úpravách podľa osobitného predpisu 1) (ďalej len „konanie“) na účely vyporiadania vlastníctva k pozemkom v zriadených záhradkových osadách.

Tento zákon sa nevzťahuje na vyporiadanie vlastníctva k pozemkom v zriadených záhradkových osadách, ak k nim bolo zriadené právo osobného užívania.

Podľa § 10 ods. 1 až 5 zákona okresný úrad pred vyhotovením projektu pozemkových úprav (ďalej len „projekt“) a na základe oznámenia Slovenského pozemkového fondu (§ 7 ods. 5) vyzve vlastníkov, aby sa v lehote 60 dní vyjadrili, či žiadajú ako vyrovnanie náhradné pozemky vo výmere a v kvalite zodpovedajúcej ich pôvodným pozemkom v obvode pozemkových úprav alebo či súhlasia s poskytnutím náhrady v peniazoch (§ 11). Ak sa zriadená záhradková osada nachádza v zastavanom území obce, môže vlastník žiadať náhradný pozemok v zastavanom území obce.

Ak ide o pozemky, s ktorými nakladá Slovenský pozemkový fond podľa osobitného predpisu, okresný úrad vyzve Slovenský pozemkový fond, aby sa vyjadril k spôsobu náhrady. Slovenský pozemkový fond môže súhlasiť s poskytnutím náhrady v peniazoch (§ 11).

Po preskúmaní žiadosti podľa odsekov 1 a 2 okresný úrad

- a/ rozhodne, že vlastníkom, ktorí sa v lehote 60 dní nevyjadrili k spôsobu náhrady, náhrada sa poskytne v peniazoch
- b/ rozhodne, že vlastníkom, ktorí napriek tomu, že nebola splnená podmienka uvedená v § 8 ods. 5, trvajú na odkúpení stavieb, trvalých porastov a spoločných zariadení, poskytne sa náhrada v peniazoch
- c/ určí obvod pozemkových úprav, ktorý tvorí samostatný obvod zriadenej záhradkovej osady a samostatný obvod náhradných pozemkov.

Na rozhodnutie podľa odseku 3 sa nevzťahujú predpisy o správnom konaní (zákon č. 71/1967 Zb.).

Podľa § 11 ods. 1, 2 a 3 zákona po schválení úvodných podkladov okresný úrad vypočíta výšku náhrady za pozemky v zriadenej záhradkovej osade v peniazoch. Pri výpočte výšky náhrady podľa odseku 1 okresný úrad vychádza z bonity pôdy a kultúry pozemku v čase vzniku práva užívania. Pri určení hodnoty pozemku a porastu na ňom sa postupuje podľa osobitného predpisu (podľa § 43 ods. 2 zákona Slovenskej národnej rady č. 330/1991 Zb. v znení zákona č. 459/2004 je to vyhláška Ministerstva financií Slovenskej republiky č. 465/1991 Zb. o cenách stavieb, pozemkov, trvalých porastov, úhradách za zriadenie práva osobného užívania pozemkov a náhradách za dočasné užívanie pozemkov v znení vyhlášky Ministerstva financií Slovenskej republiky č. 608/1992 Zb. a vyhlášky Ministerstva financií Slovenskej republiky č. 265/1993 Z.z.). Ak je výška náhrady vypočítaná podľa odseku 2 nižšia ako 3,-Sk, platí, že táto výška je 3,-Sk za m².

Výška náhrady vypočítaná podľa § 11 ods. 2, 3 sa zvýši v prípade splnenia zákonných podmienok ustanovených v odsekoch 5 a 6 a výška náhrady vypočítaná podľa odsekov 5 a 6 sa zníži po splnení zákonných podmienok ustanovených v odseku 7.

Predpokladom začatia konania o vyhotovenie a schválenie projektu pozemkových úprav, ktorého súčasťou je aj konanie o priznaní náhrady vlastníkom pozemkov v záhradkovej osade, je právoplatné skončenie konania o schválení úvodných podkladov v zmysle §§ 6 až 9 zákona.

Žalovaný správny orgán nepostupoval v intenciách citovaných právnych noriem, pre svoje rozhodnutie si nežadovávajúci dostatok skutkových podkladov, vo veci nezistil skutkový stav správne, a preto zo skutkových podkladov nevyvodil správny právny záver, z ktorých dôvodov neboli splnené zákonné podmienky na zamietnutie žaloby krajským súdom podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku.

Z predloženého spisového materiálu, súčasť ktorého tvoril administratívny spis odvolací súd zistil, že v danej veci Obvodný pozemkový úrad v Senci rozhodnutím zo dňa 2. novembra 2007, č.j. OPÚ/2007/752-39/Mo rozhodol tak, že podľa § 10 ods. 3 písm. a/ sa poskytne náhrada v peniazoch vlastníkom pozemkov - Občianske združenie príslušníkov príbuzenstva s priezviskom P. v zriadenej záhradkovej osade ZO SZZ X, v k.ú. S., ktorí sa k spôsobu náhrady nevyjadrili do 60 dní odo dňa obdržania výzvy Obvodného pozemkového úradu v Senci. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že Slovenský pozemkový fond navrhol ďalšiu lokalitu pre umiestnenie náhradných pozemkov v k.ú. D., C KN parcela č. X. – orná pôda vo vlastníctve SR-SPF zapísanej na LV č. X.. Keďže pozemok v k.ú. D., C KN č. X. – orná pôda, vo vlastníctve SR-SPF zapísanej na LV č. X. nezodpovedá adekvátnej náhrade zo zákona č. 330/1991 Zb., správny orgán znovu požiadal SPF o adekvátnu náhradu. Regionálny odbor SPF na základe opakovaných žiadostí správneho orgánu o adekvátnu náhradu pre vlastníka dňa 1. októbra 2007 opätovne ponúkol náhradný pozemok v k.ú. K.. Po rokovaní so zástupcom Občianskeho združenia príslušníkov príbuzenstva s priezviskom P., ponúkané náhradné pozemky v k.ú. K., C KN parcela č. X.-orná pôda ako aj v k.ú. D., C KN parcela č. X.-orná pôda, vo vlastníctve SR-SPF zapísanej na LV č. X. opakovane odmietli. Po neúspešných rokovaníach o náhradnom pozemku so SPF a Občianskym združením príslušníkov príbuzenstva s priezviskom P., Obvodný pozemkový úrad v Senci rozhodol, že vlastníkom v zmysle § 10 ods. 3 písm. a/ zákona patrí náhrada v peniazoch. Na základe toho v súlade s § 10 ods. 3 písm. c/ zákona Obvodný pozemkový úrad v Senci určil obvod pozemkových úprav, ktorý tvorí samostatný obvod záhradkovej osady.

Zo skutkových zistení v danej veci teda vyplýva, že žalovaný správny orgán začal konanie o schválení projektu pozemkových úprav podľa §§ 10 a nasl., súčasťou ktorého bolo konanie o priznanie náhrady vlastníkom pozemkov v záhradkovej osade po právoplatnom ukončení prvej etapy podľa §§ 6 až 9 zákona, a to konania o schválení úvodných podkladov projektu pozemkových úprav na vysporiadanie vlastníctva pozemkov v záhradkovej osade na základe rozhodnutia č. OPÚ/2004-752-22/Mo zo dňa 4. mája 2006 v spojení s rozhodnutím Krajského pozemkového úradu v Bratislave č. 1210/157/2006/SCA zo dňa 30. augusta 2006. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 20. septembra 2006.

Medzi účastníkmi konania v tomto štádiu konania teda ostala predovšetkým sporná otázka, akým spôsobom sa poskytne náhrada vlastníkom pozemkov v záhradkovej osade.

Z listinných podkladov tvoriacich súčasť administratívneho spisu vyplýva, že na základe výzvy Obvodného pozemkového úradu v Senci, SPF navrhol umiestnenie náhradných pozemkov na pozemkoch k.ú. K., C KN parcela č. X. – orná pôda. Žalovaný vyzval v zmysle § 10 ods. 1 zákona vlastníkov pozemkov, aby sa v lehote 60 dní vyjadrili, či žiadajú ako vyrovnanie náhradné pozemky vo výmere a kvalite zodpovedajúcej ich pôvodným pozemkom v obvode pozemkových úprav, alebo či súhlasia s poskytnutím náhrady v peniazoch. Z predloženého záznamu z jednania konaného dňa 29. októbra 2007, pred vydaním rozhodnutia podľa § 10 ods. 1 zákona pre záhradkovú osadu ZO SZZ X vyplynulo, že správny orgán vyzval účastníka konania, vlastníka parcela č. X. v k.ú. S. (žalobcu) na jednanie ohľadom náhradného pozemku. Pred vydaním rozhodnutia podľa § 10 ods. 1 zákona správny orgán vysvetlil vlastníkovi pôdy, že na návrh SPF náhradné pozemky môžu byť vymierané v k.ú. K., C KN parcela č. X. – orná pôda alebo v k.ú. D., C KN parcela č. X. – orná pôda, vo vlastníctve SR-SPF. Pozemok v k.ú. D., C KN parcela č. X. – orná pôda nezodpovedá adekvátnej náhrade podľa zákona č. 330/1991 Zb. Regionálny odbor SPF na základe opakovaných žiadostí správneho orgánu o adekvátnu náhradu pre vlastníka opätovne dňa 1. októbra 2007 ponúkol náhradný pozemok v k.ú. K.. S ponúkanými náhradnými pozemkami Občianske združenie príslušníkov príbuzenstva s priezviskom P. nesúhlasí. Spoločenstvo je viazané rodinným rozhodnutím, ktoré zakazuje akýkoľvek predaj a prevod pôdy, ktorú vlastní. Spoločenstvo zväži aktivity OPÚ v Senci, ale navrhovaná ponuka im nevyhovuje.

Podľa názoru odvolacieho súdu z uvedených listinných podkladov nevyplýva, že by žalovaný správny orgán venoval dostatočnú pozornosť splneniu zákonných

podmienok ustanovených v § 10 zákona. Zo skutkových zistení v danej veci vyplýva, že žalobca ako vlastník pôvodných pozemkov sa na základe výzvy žalovaného na spôsob vyrovnania v priebehu konania vyjadril tak, že s navrhovanými pozemkami nesúhlasí. Odvolací súd zastáva názor, že ťarchu vyrovnania formou náhradných pozemkov, žalovaný správny orgán nemôže preniesť na vlastníka pôvodných pozemkov, a preto jeho povinnosťou v súčinnosti so Slovenským pozemkovým fondom bolo žalobcovi ako vlastníkovi pôvodných pozemkov ponúknuť na vyrovnanie náhradné pozemky vo výmere a v kvalite zodpovedajúcej jeho pôvodným pozemkom v obvode pozemkových úprav a takúto ponuku s ním prerokovať. Finančná náhrada by prichádzala do úvahy len v krajnom prípade, a to predovšetkým v tom prípade, pokiaľ by vlastník pôvodných pozemkov odmietol na vyrovnanie náhradné pozemky vo výmere a v kvalite zodpovedajúcej jeho pôvodným pozemkom. Takýto právny záver vyplýva aj z nálezov Ústavného súdu Slovenskej republiky č. PL. ÚS 17/00 uverejnenom v Zbierke nálezov a uznesení Ústavného súdu Slovenskej republiky pod č. 1/2001, ktorým bol odvolací súd pri rozhodovaní viazaný podľa § 246c ods. 1 v spojení s § 135 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku.

Odvolací súd súčasne dáva do pozornosti, že Európsky súd pre ľudské práva v Štrasburgu v prípade Urbárska obec Trenčianske Biskupice proti Slovenskej republike o sťažnosti č. 74258/01 rozhodol Rozsudkom dňa 27. novembra 2007, v ktorom v bode 146 súd konštatoval, že v danom prípade došlo k porušeniu článku 1 Protokolu č. 1 a súčasne vyslovil názor, že v rámci výkonu tohto rozsudku sa za účelom zabezpečenia účinnej ochrany práva na majetok v súlade s článkom 1 Protokolu č. 1 zdajú byť na vnútroštátnej úrovni žiaduce všeobecné opatrenia; 1/ dotknutý štát by mal odstrániť všetky prekážky toho, aby sa nájom pôdy v záhradkových osadách realizoval za podmienok, ktoré berú do úvahy skutočnú cenu pôdy a súčasne trhové podmienky v dotknutej lokalite, 2/ dotknutý štát by mal odstrániť všetky prekážky toho, aby sa za prevod vlastníckeho práva k týmto pozemkom poskytla náhrada, ktorej výška bude v primeranom vzťahu k trhovej cene majetku ku dňu prevodu.

Podľa § 246c ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Podľa § 135 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku súd je viazaný rozhodnutím ústavného súdu o tom, či určitý právny predpis je v rozpore s ústavou, so zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná (§ 109 ods. 1 písm. b). Súd je tiež viazaný rozhodnutím ústavného súdu alebo Európskeho súdu pre ľudské práva, ktoré sa týkajú základných práv a slobôd.

Podľa článku 7 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky medzinárodné zmluvy o ľudských právach a základných slobodách, medzinárodné zmluvy, na ktorých vykonanie nie je potrebný zákon, a medzinárodné zmluvy, ktoré priamo zakladajú práva alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb a ktoré boli ratifikované a vyhlásené spôsobom ustanoveným zákonom, majú prednosť pred zákonmi.

Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd a jeho dodatkový Protokol č. 1 má podľa článku 7 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky prednosť pred zákonom (zákon č. 64/1997 Z.z.), keďže pre ČSFR nadobudol platnosť na základe článku č. 6 dňa 18. mája 1992, bol ratifikovaný a vyhlásený spôsobom ustanoveným zákonom. V zbierke zákonov bol publikovaný pod č. 209/1992 Zb.

Podľa zásad medzinárodného práva musia štáty záväzné zmluvy dodržiavať a najmä ich aplikovať prostredníctvom svojich zákonodarných, výkonných a súdnych orgánov pod hrozbou vzniku medzinárodnoprávnej zodpovednosti štátu za porušenie povinností vyplývajúcich z týchto zmlúv.

Odvolačí súd teda dáva do pozornosti, že viazanosť správneho orgánu medzinárodnou zmluvou o ľudských právach a základných slobodách (Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd a jeho dodatkový Protokol č. 1) mu vyplýva z článku 7 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s § 3 ods. 1 správneho poriadku.

V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že súdy ako aj orgány verejnej správy v konaní a rozhodovaní by mali postupovať v intenciách judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva, pretože v obdobných veciach možno dôvodne očakávať, že súdny dvor bude v každej obdobnej veci postupovať rovnakým spôsobom.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd, s poukazom na interpretačnú právoplatnosť Rozsudku Európskeho súdu pre ľudské práva v Štrasburgu zo dňa 27. novembra 2007 v prípade Urbárska obec Trenčianske Bohuslavice proti Slovenskej republike o sťažnosti č. 74258/01, dospel k záveru, že žalovaný správny orgán si v preskúmvanej veci ohľadne vyrovnania podľa § 10 zákona nežadovážil dostatok skutkových podkladov, vo veci nezistil skutkový stav a preto jeho rozhodnutie nebolo vydané v súlade so zákonom.

Z uvedených dôvodov žalovaný správny orgán bude v ďalšom konaní a rozhodovaní povinný postupovať v intenciách názoru odvolacieho súdu (§ 250ja ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku) v súlade s článkom 1 Protokolu č. 1, ktorý má podľa článku 7 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s § 3 ods. 1 správneho poriadku prednosť pred zákonom (zákon č. 64/1997 Z.z.), a teda taktiež v intenciách názoru vysloveného Európskym súdom pre ľudská práva v Štrasburgu v Rozsudku zo dňa 27. novembra 2007 v prípade Urbárska obec Trenčianske Biskupice proti Slovenskej republike o sťažnosti č. 74258/01.

Z uvedených dôvodov, pokiaľ krajský súd napadnutým rozsudkom žalobu zamietol z dôvodu, že preskúmané rozhodnutie žalovaného je skutkovo a právne správne, podľa názoru odvolacieho súdu rozhodol vo veci skutkovo nesprávne a v rozpore so zákonom, a preto odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 250ja ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku zmenil tak, že preskúmané rozhodnutie žalovaného správneho orgánu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

O trovách konania odvolací súd rozhodol podľa § 246c ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 224 ods. 1, § 151 ods. 2 a § 250k ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Rozhodol, že účastníkom konania náhradu trov nepriznáva, nakoľko žalobca nevyčíslil trovy právneho zastúpenia v zákonom stanovenej lehote. Žalovaný správny orgán nemá zo zákona na ich náhradu nárok.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok

V Bratislave dňa 19. mája 2010

JUDr. Jana Henčeková, PhD., v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Nikoleta Adamovičová